

TARBIJAVAIIDLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number 19-1/23-11865
Otsuse kuupäev 12.12.2023
Komisjoni koosseis Alar Urm

Tarbija
Kaupleja OÜ Car Uno (11890959)

Tarbija nõue Kahju hüvitamine summas 500 eurot

Resolutsioon:

1. Jätta avaldus rahuldamata.
2. Kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi, võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Asjaolud:

Tarbija ostis 13.07.2023.a kauplejalt kasutatud auto Mercedes-Benz E250 CDi 4M 2011.a (VIN-kood: WDD2122821A536110ja riiklik registreerimisnumber 689RPF), hinnaga 9300 eurot (Müügilepingu kohaselt). Auto sai tarbija kätte 14.07.2023 a.

Tarbija avalduse kohaselt lepitati eelnevalt kokku, et kaupleja teostab teatud puuduste kõrvaldamise (pihustite tagasivoolu toru leke, klapikambrikaane tihend, pihusti seibid + lisaks õlide-filtrite vahetus). Tarbija sõnul selgus auto üleandmisel, et paljud tööd olid teostatud lohakalt, mistõttu lepitati kokku auto lõpphinnaks 8700 eurot.

15.07.2023.a märkas tarbija, et auto parem esimene nurk on vastu maad vajunud ning ta andis sellest kauplejale samal päeval teada. Tarbija sõnul lahendust probleemile ei pakutud ja tema hinnangul on tegemist varjatud puudusega, sest müügiplatsil oli auto õhkamort tõstetud kõige kõrgemasse positsiooni, kus viga ei ilmnenu, sest auto esiots vajus vastu maad tavakõrgusel.

Tarbijale lubati telefoni teel, et ettevõtte osaleb hiljem kulude kandmises, mis seonduvad parema esimese õhkamordi vahetusega, kuid hiljem ühenduse võtmine kauplejaga ei õnnestunud ja tarbijat välditi. Tarbija kirjelduse kohaselt leidis ta kõige säästlikuma lahenduse, milleks oli amordi õhkpadja vahetus ja see läks maksma 500 eurot (Tarbija lasi tööd teostada 27.07.2023.a Airboss Grupp OÜ-l). Ta andis 03.08.2023.a sellest kauplejale teada ja saatis talle arve aga kirjalikult tarbijale ei vastatud.

Tarbija nõudeks on kahju hüvitamine summas 500 eurot, sest auto müüdi varjatud puudusega.

Peale kaupleja vastust tarbijavaidluste komisjoni menetluse käigus, kirjutas tarbija, et kaupleja ei

selgitanud ostuprotsessi käigus puuduseid ja hinna alandamine ei puudutanud õhkamordi rikkega seonduvat. Tarbija ei muutnud amordi seadistusi, vaid lihtsalt kasutas autot tavakõrgusel ja auto kõrgendatud olek ei ole mõeldud tavakiirusega sõitmiseks ning maanteekiirusel muudab auto ise amortide kõrguse tavakõrgusele (tarbija sõnul sellele väitele kinnitus ka margiesindus VEHOST).

Peale proovisõitu autot müügiplatsile parkides oli auto tavakõrgusel, kuid hiljem oli auto amordid jälle kõrgemasse asendisse tõstetud. Kaupleja väide nagu oleks pidanud vigane õhkamort lekkima kõikides asendites, kaasa arvatud kõrges asendis, ei pea paika. Tarbija on lisanud erinevate ettevõtete selgitused selle kohta. Kõik kinnitavad, et selline olukord, kus vigane amort lekib vaid ühes kindlas asendis, on nende sõnul antud amorditüübil tavapärane vea avaldumise vorm. Samuti pole auto kõrgendatud olek mõeldud maanteekiirusel sõitmiseks ning auto on valmistatud nii, et maanteekiirusel lähevad amordid tavakõrgusele.

Kaupleja esitles autot meelega kõrgemale seatud amortidega, et ostjat eksitada.

Kaupleja seisukoht:

Kaupleja selgitas, et sõiduk on ligikaudu 300 000 km sõitnud ja erinevate vigade (k.a. teadmata) likvideerimiseks tehti tarbijale 1200 eurot allahindlust, peale mida kinnitas tarbija, et rohkem pretensioone tal ei ole.

Õhkamort oli kaupleja vastuse kohaselt müügi momendil korras ja sõiduk oli jäetud seadesse, millisenä kaupleja sai sõiduki eelmiselt omanikult ja kuna sõiduk seistes ei vajunud, siis ei näinud kaupleja põhjust teostada õhkamortidele detailsemat kontrolli. Sõiduk seisis samas seades müügiplatsil ligi 2 nädalat ja sõiduki õhkamortides viga ei täheldatud.

Kaupleja hinnangul on tegemist kuluosaga, mille ressursid aja jooksul ammendub. Car Uno OÜ viitab sellele, et tarbija on ise kirjeldanud, kuidas ta muutis auto kasutamise käigus õhkamordi seadistusi ning selle toiminguga käigus saab õhkamordi padi koormust ja võib puruneda. Kaupleja kinnitusele oleks vigane õhkamort lekkinud ka kõrgeima seadistuse peal ning seda oleks kaupleja müügiplatsil kindlasti märganud.

Kaupleja ei nõustu, et tegemist on varjatud puudusega ja tarbija nõudega amordi asendamiseks nõus ei ole.

Komisjoni põhjendus:

Vastavalt võlaõigusseaduse § 218 lg 2-2 tarbijalemüügi puhul eeldatakse, et ühe aasta jooksul alates asja ostjale üleandmisest ilmnenud lepingutingimustele mittevastavus oli olemas asja üleandmise ajal, kui selline eeldus ei ole vastuolus asja või puuduse olemusega.

Tulenevalt poolte väidetest olid sõidukil tarbijale üleandmisel puudused ja pooled sõlmisid kokkuleppe, et seoses puudustega vähendab kaupleja sõiduki hinda.

Tarbija on asja puudusest ostjat vastavalt võlaõigusseaduse § 220 lg 1 teavitanud.

Vastavalt võlaõigusseaduse § 221 lg 2 müüja ei või tugineda kokkuleppele, millega välistatakse või piiratakse ostja õigusi seoses asja lepingutingimustele mittevastavusega, kui müüja teadis või pidi teadma, et asi lepingutingimustele ei vasta ja ta sellest ostjale ei teatanud.

Vastavalt võlaõigusseaduse § 222 lg 4 müüja kannab asja parandamisega või asendamisega seotud kulud, eelkõige veo-, posti-, töö-, reisi- ja materjalikulud. Müüja on osa puudustest kõrvaldanud ja osaliselt keeldunud asja remontimast ja remondikulusid hüvitamast.

Vastavalt võlaõigusseaduse § 222 lg 4-2 müüja peab asja parandama või asendama mõistliku aja jooksul alates hetkest, kui ostja teavitab müüjat asja lepingutingimustele mittevastavusest, ning tarbijalemüügi korral ilma olulise ebamugavuseta tarbijale, võttes arvesse asja laadi ja otstarvet, milleks tarbija asja vajab.

Pooltevahelises lepingus on mõlema poole esitatu kohaselt kokkulepe, et tarbija võtab vastu puudustega sõiduki. Missugustes puudustest teavitati ja mida kokkulepe puudutas, seda ei ole tõendatud. Esinenud puudus on sellise iseloomuga, et see on antud vanuse ja läbisõiduga auto puhul tavapärane võimalik rike, mis võib tekkida. Tarbija kohustus on tõendada, et sõidukil esines varjatud puudus sõiduki üleandmise hetkel. Antud puuduse puhul ei ole alust eeldada, et see esines auto tarbijale üleandmise hetkel.

Vailuste kohtueelsel lahendamisel rakendatakse analoogia korras kohtumenetluses sätestatud põhimõtteid (TsMS § 5 lg 1 ja 230 lg 1), mille kohaselt menetlus toimub poolte esitatu alusel. Tarbija ei ole usutavalt tõendanud, et sõiduki amortisaator oli puudusega sõiduki üleandmise ajal.

Kaupleja ei ole lepingut rikkunud (VÕS 100) ja tarbijal ei ole alust õiguskaitsevahendite (VÕS § 101).

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Alar Urm

/allkirjastatud digitaalselt/